બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

મોહીની.

નાટકનો ટુંક સાર તથા ગાયનો.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનારઃ—જે. કાવસજી ખટાઉ.

ડીરેકટર-મી. અમુલાલ એહમદુલ્લા શાહ

નાટક રચનાર,

મુનસી અબ્બાસઅલી.

હાલ મુ. શાન્તિભુવન થીએટર-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ જી. પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨૧.

શા. ચીમનલાલ ગોકળદાસે છાપી શ્રી જૈન એડવોકેટ
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ઘીકાંટા—અમદાવાદ.

કીંમત ચાર આના.

સ્થલ.

પટના અને ઑસ્ટ્રેલીયા.

પુરૂષ પાત્રો

ટ્રેજડી

સર જગતાથ—પટનાનો એક બુઢો રઇસ, સુશીલાનો બાપ પાછળથી મોહીનીનો ભરથાર.

સુરેન્દ્ર—પટનાનો કરજદાર રઇસ, મોહીનીનો ભરથાર નેક, સખી વજુદ.

રામદાસ—સુરેન્દ્રનો વફાદાર મીત્ર. પાછળથી સુશીલાનો ભરથાર.

ધર્મચંદ—સુરેન્દ્રનો કપટી મીત્ર. પાછળથી દીવાલીનો ભરથાર.

અકરમ—સુરેન્દ્રનો વફાદાર મુસલમાન નોકર.

નુરૂદદીન—એક સખી વજુદ મુસલમાન મજદુર.

રી.ક.કત—એક બુઢો, જવાન બૈડીનો ખાસગાર ફૈહીમનનો બાપ.

શૌકત—એક બુઢો રી.ક.કતનો દોસ્ત ફૈહીમનનો આશક.

વાસ્ટર—એક વેશોંગ કંપનીનો માલીક પછી ફૈહીમનનો ભરથાર.

ફુરચટ—રી.ક.કતનો નોકર.

કોનસ્ટેબલ, જમાદાર, સીપાઇ કુલીઓ નોકરો કાજી વીગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

મોહીની બી. એ.—સુરેન્દ્રની બેવફા સ્ત્રી પાછળથી સર જગતાથની બંડી.

સુશીલા—સર જગતાથની છોકરી પછી રામદાસની સ્ત્રી નેક.

દીવાલી—સુશીલાની વફાદાર દાસી પછી ધર્મચંદની સ્ત્રી.

ફૈહીમન—રી.ક.કત ફેશનબલ છોકરી પછી વાસ્ટરની સ્ત્રી.

દાસીઓ નોકરાની વગેરે વગેરે.

બનામે ખુદા.

સીન ૧ ઇશ્વર સ્તુતી.

૨. શહેર પટનાનો એક ખાનદાની અમીર સુરેન્દ્ર, રોજગાર ધંધામાં નુકશાન થવે, કર્જ ખ્વાહોના ભારી તકાજામાં આવી પડવાથી પોતે ઓસ્ટ્રેલ્યા દેશમાં સુનાની ખાનની શોધ માટે જવા તૈયાર છે. પોતાની મન મોહન સ્ત્રી મોહીનીને પોતાના એક મુસલમાન નોકર અકરમને ભરોસે છોડી ઓસ્ટ્રેલ્યા રવાના થાય છે.

૩. સર જગતાબ નામના એક આબરૂદાર રઇસની બેટી સુશીલા, રામદાસનામી એક સદગ્રહસ્થના પ્રેમમાં લીન થયેલી વીવાહની માંગની કરે છે. પણ સુરેન્દ્રના વીયોગથી દુખી થયેલો ખરો મીત્ર રામદાસ વીવાહની માગની સ્વીકારતો નથી. જેથી સર જગતાબ ક્રોધમાં આવી પોતાના એક ધર્મચંદ નામી મીત્ર સાથે સુશીલાના વીવાહ ઠેરવે છે. તેમજ પ્રપંચી પાજી ધોકાબાજ ધર્મચંદ, સર જગતાબને પણ બુઢી અવસ્થામાં બીજા વીવાહ કરવા માટે ઉભારે છે. ભોલા દીલનો સર જગતાબ ધર્મચંદની માંગણી સ્વીકારે છે. (old age is a second childhood.)

૪. મીસ્ટર રીફ્કતબેગ નવાબની ગ્રેજયુએટ છોકરી ફહીમન પોતાને મન ગમતા શોહરના શઓક માટે ન્યુસપેપરમાં આરટીકલ છપાવે છે (એક લાએક શૌહરની જરૂરત) આય અખબાર વાંચી મી૦ વોસ્ટર નામી એક ગબરૂ જવાન ફહીમનના હાથની ઉમેદવારીમાં આવે છે ફહીમન તેનેજ પસંદ કરે છે અને વોસ્ટર ત્યાંના નોકર ફરચટની મદદથી એક ઓરતનો લીબાસ લઇ બુઢા રીફ્કતને લલચાવે છે. બુઢો વોસ્ટરને એક જવાન ઓરત સમજી ફરચટને લાલચ આપી પોતે વોસ્ટર સાથે (ઓરત સમજીને) નીકાહ પઢાવે છે.

૫. ગરીબ બદ કીસ્મત સુરેન્દ્ર સુન્નાની ખાણની શોધમાં

હાર ખાય છે. અને બે મહીનાની મજુરીના પૈસા પણ મજુરોને આપી શકતો નથી. મજુરો ક્રોધમાં આવી તેના કપડાં પણ ઉતારી લેછે. આય બનાવ જોઇને નુરૂદ્દીન નામનો એક મુસલમાન મજુર સુરેન્દ્રપર રેહેમખાઇ તેન અંગ ઢાંકવા માટે પોતાનો સાફો તેમજ વાસણ પીઠાઇ હાવડા આપી તેનાં ખાના પીનાં માટે પણ ઇન્તેજામ કરતો રહે છે.

૬. મોહીનીને ઓઓસ્યાથી આવેલું એક વર્તમાન મળે છે, કે જેમાં સુરેન્દ્રના મરણની ખબર વાંચવામાં આવે છે. મોહીનીનો વીલાપ અકરમનો તેણીને દીલાસો આપવો. મોહીની સુરેન્દ્રના વીલાપમાં છે ધર્મચંદનું આવવું, અને સુરેન્દ્રનાં મરણની ખબર સાંભળી મોહીનીને બેહકાવી સર જગતાબ સાથે વીવાહ કરી જવા તેણીને ઉભારે છે. નીરબલ અબલા તેની પ્રપંચમાં આવે છે અકરમ તેણીને આ કુકમથી રોકે છે પણ, ધન દોલતની લાલચમાં આવેલી મોહીની તેને પોતાના ઘેરથી હાંકી કહાડે છે.

૭ {ધન બીરાજે નીર્ધનદ્વારે ધન સુખ નુતન હોય,
{તુમ કનચન બન આએ કનહોયા પરબત કંચન હોય.

ગરીબ દુખી પણ ખંતીલો સુરેન્દ્ર નસીબ દેવીને ભરોસે નુરૂદ્દીનની મદદથી ખાઇ પીઇને એક સરખો મેહનત કરી ડુંગર ખોદેછે અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને યાદ કરતો જાય છે. “ અંતે ધર્મનો જયઃ’ શ્રી કૃષ્ણચંદ્ર સાક્ષાત દર્શણ દેછે, અને તમામ ડુંગર સુન્નાનો બની જાય છે. સુરેન્દ્ર પોતાના દુખમાં દુખ ઉઠાવનાર મદદગાર નુરૂદ્દીનને પોતાને મળેલા ખજાનાનો અરધો હીસ્સો બખ્શીશ કરેછે

ડ્રોપ સીન.

અંક બીજો.

૧. નીરદોશ સુશીલા ધર્મચંદ સાથ વીવાહ કરવાને નારાજ થયલી દુખી હાલતમાં વીલાપ કરે છે. તેણીની એક (બીઅની) વફાદાર દાસી પોતાની શેઠાનીપર આ વીપત જોઇ સુશીલાનો વેશ પોતે ધારણ કરી ધર્મચંદ સાથે પરણી જવાને રજામંદ થાય છે.

અને સુશીલાને બચાવી લેછે, સર જગતાબ દીકરીને પોતાની બેટી સુશીલા સમજીને ધર્મચંદ સાથ વીવાહ કરાવી વીદા કરે છે (ધર્મચંદના પ્રપંચથી અને ઉશ્કેરનીથી મોહીની ગઇ કાલની સર જગતાબ સાથ પરણી ગઇ છે) મોહીની સુશીલાના જવાનો લાભ લઇ સર જગતાબને પ્રેન અને મોહોબ્બતની મીઠી મીઠી વાતોથી પ્રેમ આંધળો બનાવી દેછે. ભોલો સર જગતાબ મોહીનીની મહોબ્બતમાં લીન થાય છે. રામદાસ મુલાકાતે આવે છે અને સુશીલાના ધર્મચંદ સાથના વીવાહની ખબર સાંભલી પોતે આપઘાત કરવાનો યત્ન કરે છે, પણ સતી સુશીલા જાહેર થઇ તેને અટકાવી ત્યાંથી બન્ને રવાના થાય છે.

૨ સુરેન્દ્ર અને નુરૂદ્દીન દોલતમંદ બની પાછા પોતાને દેશ (પટનામાં) આવે છે, અને અચાનક મોહીનીના ગુમ થવાથી શોધમાં નીકલે છે. અકરમની મુલાકાત થાય છે તમામ હાલત ખુલી જાય છે સુરેન્દ્ર અકરમને મોહીનીને સમઝાવવા માટે સર જગતાબને ત્યાં મોકલે છે. રસ્તામાં રામદાસ અને સુશીલાની પણ મુલાકાત થાય છે.

૩. અકરમ એક સાધુના વેશમાં મોહીનીની મુલાકાત લેછે. અને સુરેન્દ્રના આવવાની ખબર આપે છે અને પાછી પોતાના અસલી શોહરને ત્યાં જવાની ભલામન કરે છે. મોહીની ઇન્કાર કરે છે. અકરમ આય જવાબથી પાછો જાય છે. મોહીની શુરેન્દ્રના પાછા સજીવન થઇ આવવાની વાતોથી ધબરાયછે.

૪. વોસ્ટર પોતાના ચેન ચાલાથી રીકકતને પુરો બેવકુફ બનાવી ફહીમનને લઇને નાહાસી જાય છે. નોકર ફરચટ તેઓની બલા પોતાને માથે ન આવે માટે તે પણ નાદસી જાય છે. નબ્બાબ રીકકતબેગ પોતાની છોકરી ફહીમનને એક બુઢા નબ્બાબ શૌકત સાથ પરણાવવાને રાજી થાય છે. શૌકત કાજીને લઇ આવે છે અને જુએ છે તો ફહીમનનો પતો નથી લાચાર થઇ બન્ને બુઢાઓ તેઓની શોધમાં નીકલે છે.

૫. સુરેન્દ્રના આવવાની ખબરથી મોહીની દીવાનાવાર બને છે. સર જગતાબ તેણીને બીમાર સમઝી ડોકટરને બુલાવે છે. ડોકટરના વેશમાં સુશીલા ત્યાં મરદાના પોશાકમાં આવે છે સુશી-

આની ખુબસુરતીથી મોહીની તેપર મોહીત થઇ પ્રેમ જાહેર કરે છે. સુશીલા ઇન્કાર કરે છે. એકાએક સર જગતાબ આવી લાગે છે, તે જોઈ મોહીની ત્રીયા ચરીત્તરની બાજી રમેછે સર જગતાબ પુલીસ બુલાવે છે. પુલીસના વેશમાં અકરમ આવે છે સર જગતાબ સુશીલાને ગીરફ્તાર કરાવે છે.

૬. દીવાલી સુશીલાના વેશમાં ધર્મચંદના મકાનમાં બીરાજે છે. ધર્મચંદ પોતાની નવી દુલ્હનની મુલાકાતે આવે છે અને પ્યાર મોહોબ્બતથી ઘુંઘટ હટાવે છે. જોએ છે શું ? ઓ ભંયસાસુર જેરી દોડાઇ. હાયરે મેરા કલેજા, સર જગતાબને દુશાલેકી જગેહ મેહ કાલા કમ્મલ ભેજા દીવાલીના હાડમાંઠ અને રોબ દમામથી ધર્મચંદના હાંજાં ગગડી જાય છે.

૭. મોહીની ધન દૌલતની લોભી લાલચી દયા માયા સરવેનો ત્યાગ કરી પાપી અને ઘાતકી રસ્તો ધારન કરે છે. સુરેન્દ્રને તેમજ સર જગતાબને કોઈપણ ફરેબ રચી મારી નાખી દૌલતની આપ મુખ્તાર થઇ રહેવા તલપે છે. સુરેન્દ્ર દૈવયોગે ત્યાં આવી લાગે છે. પતીની સાલેસાઇ, પતનીની બેવફાઇ, તકરાર વચ્ચે ધર્મચંદ આવી લાગે છે ધર્મચંદ અને સુરેન્દ્રનો મુકાબલો. ધર્મચંદ જખ્મી થાય છે. ગફલતનો લાભ લઇ મોહીની સુરેન્દ્રને એક કુંવામાં હડસેલી દેછે, પણ વફાદાર અકરમ પોતાના માલીકને કુંવામાંથી બચાવી કાહાડે છે.

ડ્રોપ સીન.

અંક ત્રીજો.

૧. મોહીની અને ધર્મચંદ બન્ને એક બીજી પ્રપંચની બાજી રચાવે છે. યાને મોહીની કોઇ પ્રકારે સર જગતાબને દીવાનો બનાવી નાખે, અને ધર્મચંદ અડધી રાતને સમય સુરેન્દ્રને તેના ખ્વાબગાહમાં કતલ કરે. આય પ્રપંચ અકરમ સાંભલી પોતાના માલીકના બચાવ માટે દૌડી જાય છે. સર જગતાબ બોલો શીકાર રમનો આશકો મોહીની સાથ પ્યારે કરે છે મોહીની તેના પ્યારને

ધીક્કારે છે અને નોકર ચાકરો સામને સર જગતાબનું અપમાન કરે છે. રડતા રડતા સર જગતાબ કોધમાં અર્ધ ઘેલો જેવો બને છે. પ્રપંચી મોહીની તેને સુશીલા કુકરમી અધરમી થઇ છે અને ધર્મચંદને મુકી રામદાસ સાથે નાહાશી ગઇ છે એવા અપમાન ભર્યા બોલોથી સર જગતાબને બીલકુલ દીવાનો બાવલો બનાવી દેછે. પોતાની આબરૂપર આંચ આવેલી સાંભલી સર જગતાબ દીવાનો બની જાય છે, અને કરોધના આવેશમાં પોતાના મકાનથી દુર થઇ જાય છે.

૨. સુરેન્દ્રની ખ્વાબગાહ અકરમ પોતાના માલીકની જગેહ પોતે સુઇ રહે છે. પ્રપંચી ધર્મચંદ વાર કરવા જાય છે. અકરમ જાહેર થાય છે. બન્ને વચ્ચે લડાઇ, ધર્મચંદ જખ્મી થઇ પડે છે. મોહીની અકરમપર હુમલો કરે છે, બીજી તરફથી સુરેન્દ્ર પીસ્તોલના જોરે તેણીને અટકાવે છે સુરેન્દ્ર ધર્મચંદને છોડી દેછે.

૩. સર જગતાબ દીવાનો હાડમાર થયલો ઇસ્પીતાલમાં પડયો છે. સુશીલા એક નર્સ તરીકે તેમજ રામદાસ એક કમપાન્ડર તરીકે તેનો સારવાર કરે છે. મોહીની રામદાસને કમપાઉન્ડર સમજીને તેને લાલચ આપી દવામાં જેહેર મેલવી સર જગતાબને મારી નાખવાને ઉભારે છે. ભલો રામદાસ મોહીનીનું આવ કાવત્રુ દરેકને કહી સંભલાવે છે. ભાંડો ફુટી જવાથી મોહીની ત્યાંથી નીકલી જાય છે. જેહેરનું નામ સાંભલતાંજ બુઢો સર જગતાબ હાર્ટ ફેલ થવે મરણ પામે છે.

૪. વોસ્ટરના ઘેરમાં કોઇ મરઘી ચોર મરઘાં ચોરી જાયછે ફરચટ તે ચોરને ચાલાકીથી પકડે છે. પોલીસની ધુમધામ જોઇ આ બન્ને બુઢાઓ મરઘીના પીંજરામાં સંતાઇ બેસે છે. પુલીસવાલો અમલદાર તેઓને મરઘી ચોર સમઝી પકડે છે, પણ વોસ્ટર તેઓને બચાવી લેછે અને ખરા ચોરને પુલીસના સ્વાધીનમાં આપે છે. લાચાર થઇ મીરજા રીકકત પોતાની છોકરી ફહીમનને વોસ્ટર સાથે પરણાવી આપે છે, બુઢો બીચારો મીરજા શૌકત હાથ મલતો રહી જાય છે.

૫. મોહીની સર જગતાબની દૌલત માલ લઇને નાહસી

જવાની યુક્તીમાં તીજોરી ખોલે છે અને વધુ શોધ માટે તીજો-રીમાં અંદર દાખલ થાય છે. પણ (કુદરતનો ફટકો) તીજોરીના હેન્ડલમાં સાડીનો પલ્લો ભેરવાવાથી તીજોરીનું બારણું બંધ થાય છે. મોહીની અંદર ગુંગળાઇને મરી જાય છે. સર જગતાપના વસીયતનામાં પ્રમાણે સુશીલા માલીક થાય છે, અને તીજોરી ખો-લીને જોતાંજ હે ભગવાન !!!

૬. નાસીપાસ થયેલો માર ખાધેલો ધર્મચંદ પોતાને ઘેર આવી ગુજરેલા બનાવોપર અફસોસ કરે છે. દીવાલી તેનો વાતો સાંભલીને તેને ઉપદેશ કરે છે. આખર હારેલો ધર્મચંદ દીવાલીના નસીહતપર અમલ કરે છે અને આવી એક ચમરાકનારને હાથે લાચાર થઇ કાર્યો કરતુકની તોબા કરે છે.

૭. હીન્દ સરજમીનનો સીંગાર. મરહુમ સર જગતાપના વસીયત પ્રમાણે ભલા રામદાસ સાથે સુશીલાના વીવાહ થાય છે. ધર્મચંદ પોતાના પાપોનો પસ્તાવો કરી પાછો સરવેનો મીત્ર થાય છે. વફાદાર અકરમ પોતાની ઇમાનદારીના મીઠાં ફલ પામે છે. વીવાહની ધુમધામ.

ગોડ સેવ ધી કીંગ એમપરર.

સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડલીનો

મોહીની

ખેલમાં ગવાતા ગાયનો,

અંક પહેલો.

દાસીઓ— ૧

સ્વામી કીરપા નીધાન જગમે તેરા માન
તુહી દેવન હારા, તુહી પાલન હારા, જીવન તેરા દાન
ગીરધારી તેરી મહેમા હુએ સારી અનગીન કીરપાતે હારી
પાત પાત, ડારી ડારી, તુહી હુએ પ્રકતી માન—સ્વામી

(દોહા)

હમ્મેં હુંએ સો પાપ હુંએ, ઓર તુમ્મેં હુંએ સો પુન,
હમ મુરખ અગ્યાન હુંએ, ઓર તુમ્મેં ભરે હુંએ ગુન—ગીર.

મોહીની— ૨

પરદેશ ના છાન્ડ જાવ બાલમ, મ્હેતો પ્રીતકી એસી રીત નહીં
મયેં તો પ્રેમમેં સુધ બુધ હાર ગઈ તેહે શામ સુંદર
પ્રીતીત નહીં.
ક્યેસે ધીરજ રાખું હે મોરે શયામ પ્રીતમજીરે રસયાં
પ્રાન પીયુ ગર જાકે બસોતુમ સાત સમન્દર પાર
ડુબત ડુબત પયેરકે આંઉં લાખ મીલે મજધાર
દરશન દે તોરે બનકે પખેરૂ આંઉ સો સો બાર
નયનનસે તોરે ચરણુ લગાંઉ પંખ જો દે કીરતાર.

સુશીલા અને દાસીઓ— ૩

હેરી સખી વોહ સાજન ભોલાં ભાલા મતવાલા બોજનમેં
ઝનકે ઝનકે છુમુ નગરમેં આયોરી
દીલકો સંભાલના હાં ભોલે ભાલે
છતીયનભી ધ.ડકે ઉભરે પીયુ બીન, અખીંયન ભીડ્.ડકે
હાં મોરી સજની
હેરી સખી મોરે મનકો બીરહા લાગે, દીન રયેના
રંજ સહેના
હરદમ હુએ ગમ, દુખસે નાંહી પરેચયેના—દીલકો.

ફ્રેમન— ૪

જાન સાંવરી સલોની સુરતીયાં બસી હુએ
મનમેં મોરે ચુભોરહી સુઇયાં—જાન સાવરી
પીયા બીન કલન પરત જીયરાં જરત
કચ્છ ન ભાવત હુએ આવો સઇયાં—જાન સાવરી
પ્રેમ બાન લાગે દીલપે મોરી કારી
એ દર્દ વાકી પ્રીતસે મયેં હારી
વોહ ચાંદ આએ, જલવા દીખાએ, મીલકે ઇહ મનાએ—જાન

ફ્રીમન વાસ્ટર ફ્રરચટ— ૫

મેરી જાન, પ્યારી પ્યારી આનબાન
તેરી શાનકે કુરબાન પ્યારૈ દીલો જાન
ચટ નોટ દસકી ભુનાવો વીસકી મંગાવો
ચારો કોપી લાવો સપેર કરનેકો અબ જાયેં
ફીર ક્યા હુએ મોટર મંગાવ હાં હાં
જીનત હુએ અયેસે જીનેકી હુવે હમ પાસ
ચાલ ખુબ આઈ રાસ
હો ગયે મરે હમ તક પાસ
રૂપયે દો ઇનામકે પચાસ
ચલો ચલો ચલો ચલો ચલો અબ દુર જાયેં સપેરકો—મેરી

ફ્રેમન— ૬

દુખ ઝેલતી હું મયેં શગાબ કે ચમનમેં જોબનકી બહારસે
દીલ ફુંકતી હું મયેં દીલ્લગીકી જલનમેં જીગરકે શરારસે
દીલ આઝારહે, હાં ગમખારસે હું અરઝ બાર બીમાર ચારસે

દોહા

ફુલકને છીન લીયા એશ કામ રાનીકો
ઇલાહી આંગ લગે એસી જીંદ ગાનીકો
દીયા ન ચર્ખને જોડા મુઝે બરાબરકા
તરસ રહી હું જવાનીમેં મયેં જવાનીકો—દુખ

ફ્રેઈમન અને વોસ્ટર— ૭

છોડો બાતેં એહે વાહી તુટી નાઝુક કલાઈ
હાયે મુશકીલ હુવા અબ તો જીના
મયેં હું હીમાકત તુ હુએ હસીના
દેખો ન નીકલે પસીના ખુબ હાંજી હાં
લો પીરકે દીન વક્તે સહર મર ગઇ બકરી
આંખે તો ખુલી રહે ગઈ પર મર ગઈ બકરી
દીલમે યે મેરે એક દાગે અલમ કર ગઇ બકરી
મર કરભી મેરે પેટમેં ઘર કર ગઈ બકરી
ખાસદાન ઉગાલ દાન, ઇત્રદાન, લાહું જાન—છોડો

વોસ્ટર અને રીકતબેગ— ૮

કયું નેહાં લગા કર બાલે જોબનકો
લુટ લીયાજી મયેં હર ગઈ હુંઉ હર ગઇ હુંઉ
ઇસ મુરગીને મેરે દીલકા ઢરબા
છીન લીયાજી ઘર કર ગઈ બરરદર કર ગઇ
કીસ બેદરદીસે બ ખટકે મેરે સીને ચડકર
ચુમલીયાજી મયેં મર ગઈ હુંઉ મર ગઇ હુંઉ
હે ખુરફી નાગનને ઝટકે

સર તોડ લીયા, સર ચડ ગઈ અરરરર સર ચડ ગઈ
વોહ ગુરઆ ટેની ફ્રૂકઠથા જોસીને થૂકે
ગુમ લીયા ક્યા ડર ગઈ કુકડું
હુએ ગેટઅપ તેરા ઉન્નીસ સોકા કયા હેંન્ડર
તુ ગાબન બારા મહીનેકી હુએ ડીસેમ્બર
કયું કહે ગઈ હાં કહે ગઈ—કયું નેહાં—

મોહીની— ૯

જીયરા જાએ કુચ્છ ના ભાએ પીયાકી યાદ મનવા જરાએ
એ—દઈ
દીન બીન કુચ્છૂ ના ભાત યાદ આત, હરપલ જીયા જરત
મોરા એ—દઈ.
નીસ દીન ઘડી ઘડી પલછીન તરસત જીયા બરસત
પીયા અંખીયનસેં રકત મોહે—એરી દઈ

સુરેન્દ્ર— ૧૦

બદલા રંગ ફલકને હમરીગત ભઈ ન્યારી
કોન જતન કરે બારી વોહ કીરતાર દેદે તાર નઈયાં હમરી
કોન જતન કેરે બારી—બદલા રંગ

ડ્રોપ.

અંક બીજો.

દાસીઓ— ૧૧

કયેસા પ્યારા સમા મન ભાએ,
કયારી કયારી બહાર ભરી.
કહીં બેલા જુઇ લહેરાએ, ઇશારે કરે સોસન ખડી
ગુલ ચુને હાર ગુંદન બયેડી કલી પીરાયે હર ન્યારીરે
ઇન કુલનમેં ગુંદીયો બાલા સારી મનચાહી સીકી બનીરે,

ચન્દ્ર હુએ ગુલ ઔર સારે સમન બરન તારે
જયે જયે જયેકાર કહો હેરી સખી રાજકી
મનકો લુભાવે સંગ હમારી—કયેસા.

દાસીઓ— ૧૨

બના દોડે દોડે જાએ ફુલન હાર ગલે સોહાએ
પ્યારીસે સીધ્ર પીયુ જા મીલોરી
બાકા ધામ મનોહર હુએ ચકોરી
સતી પતીકે હાં વારી જાએં સખીરી ચતોરી
કલી કલી કીહાં લુટે બહાર સખીરી ચલો—કયેસા.

મોહીની— ૧૩

ભરકે રસકે પ્યાલે રસીલે પીલે છબીલે પીયા
મન ભાએ ઔર મોરે નયેના મત વાલે
છાલે જીગર કે નીરાલે હુવે દીલે બીસમીલકેરે
આવજી આવો લગાવો ગલે તન મન ધન સબ
વારૂં મયેં તુઝપર વારૂં
નીસારૂં મયે તુમપર જાન જીયા—ભરકે.

રીકકત અને સેવકત— ૧૪

બની જોથી શુદની રંડવા કરકે ભાગી જોરૂ જો બની
કલ્લે મુંઢાકે ઔર નાક કટાઈ ઇજ્જતથી જો વોહભી લુટાઈ
લુટ ગયે યાં માલો જેવરો મની હાય હાય—બની
કહાં હુએ વોહ ઈશ્ક
ઔર ઇશ્કકા જજબા
વોહ બર્ફ હો ગયા
જોથા ખો ગયા
બન્દા સો ગયા—બનીથી
દીલ જવાનીમેં ટુટ જો ગએ
દીન દહાડે લુટ જો ગએ

લુટ ગએ યાંહા યહે નસીબોંકે ધની–હાય હાય
કહાં હુએ મેરી બેટી
કહાં હુએ મેરી બીબી
વાસ્ટર ધો ગયા
ફાંસી પીરો ગયા
જો હોનાથા હો ગયા—બનીથી

દાસીઓ— ૧૫

તોહે પ્રીતમેં ઉમંગ ભરા યહે જો બના
લટ કાલી કાલી હુએ, નાગન જહેરીલી હુએ
નયન વાંકી મારો કારી કટારી
કરો વોહ જીગર વાકેપાર—તોહે પ્રીત
પતી જબ આએગા પ્રેમ જતાએગા
કરેગી નજરીયા કા વાર—તોહે પ્રીત

દાસીઓ— ૧૬

સખી ઘુંઘટ ઉઠાવ દરશન દીખાવ
નાર શર મીલી અદા ઘાત ભરી–સખી
મોહન કે સંગ રંગ રચાઆલી
બાલે જોબનકી ફુલે ફૂલેરે ડાલી
આન બાન શાન શાદમાં
કુબતક લાજ નાર શર મીલી અદા ઘાત ભરી–સખી

દાસીઓ દીવાલી અને ધરમચંદ ૧૭

દુલ્હા જીને માંગા થા થાલ મીલા યહે માલ
ખીરકી દાલ કી યહે મીસાલ બની હુએ
આહ ભવાની લગ ગયા ગહન આવ અભીમું બના
ભાગસે પાયે. ન લીખા કહાંસે આએ
થા ઝમર ઝુમર પડા નજરપર

ઉડ્ડા ખુલાતો હો મીલા થકે ચાંદ
ભાગ કે ધની
ચેહી પદમની કાલકી જની અબ દુલ્હન બની—દુલ્હા

ડ્રોપ સીન.

અંક ત્રીજો.

મદ્રાસન છોકરીઓ— ૧૮

કન્ના ઇરમ પઠ ઇત્તા વીન્નુરી અડમતા રોત્તા
કનય પરપપડી, યવલ મગળ લઇ પુનર કરતને
તીરૂ કળશુ મલ છપદી, યનુ દીનું સુત્તીકુ સુતને
અન્ના મલઇકી હરગાંડી અન્ના લોડીનું મીગો
અગ મગ લત્તને યરૂલુ પડીતી ગુમ ઐયને
તીસ યરવઉ વીટકુર મઇ નઇ નડીતીયા થુઇયને

વોસ્ટર રીકકત ફ્રેઇમન ફ્રસ્ચાંટ અને સવકત.

૧૯

વોહ હીકમત પ્રીતરતકા હમને મારા કોડા
વીન આયા અપના ખચ્ચર
ઇઝી કેન્ટર
જયેસે વયેલર થોડા
અબ ઉલફતકી ગાડીકે આડે ન આવે રોડા
યારબ સફાચટ હો ચટ પટ ઇન દોનોંકા જોડા
ઇલાહી દુઆહો અરલકી કુબુલ
ઉદુકી નજર પડે ખાક ધુલ
મજલુમ અતા અલ્લાહકી દુઆ સુન યારબ મતકર દેર
એ શેરખા વોહ મીસ રોલીસ્ટન હો જાવે નોવેર (૩)
પ્યારે કુલુક બાલુમવા, ઉલફતકી રેસમેં તુ નવ હમકે વેટ

મેં હારેસે વીન આરા, ઔર ખુબ હક્ષા લાયા
કપ ટી. બી. ટી. કલબકા પાયા
અબ ચુકાદો સોંપે હાથોં ઘર ભરકો જરકા તો.

સમાપ્ત.

